

Németország, Szőlész-borász mérnök Bsc.

Németországban töltöttem el egy évet Erasmus diákként, valamint egy felet a Leonardo szakmai gyakorlat keretében, mind kettőt ugyanabban a német városkában,

Geisenheimben, ami Wiesbadentől kb. 30km, Frankfurttól 70 km-re található, 10000 lakosú település. Budapesttől 1100km. Busszal 13 óra, vonattal 14, repülővel 1,5- 4, attól függően, hogy át kell-e szállni. Én a buszos utazást választottam első körben. Az Orangeways nevű társaság járatával mentem ki (www.orangeways.com), ami a frankfurti reptéren tett le, innét, vonattal kellett tovább utaznom, ami közvetlen járat esetén 1 óra, átszállással 1,5, és kb8 euro. Ezt az jegyet viszont csak egyszer kellett megvenni, - ezért nem emlékszem a pontos összegre- ugyanis a diák igazolvánnyal, amit kiállítanak számomra, az egész tartományon belül ingyenesen lehetett utazni, az ICE gyorsvasutat kivéve. Időközben repülővel is voltam itthon, ami meglepő, de csak 2-3ezer forinttal drágább, mint a buszos utazás, ha 2-3 héttel az utazás előtt lefoglaljuk (ez buszos út esetén is ennyire előre kell foglalni). Az www.opodo.de oldalon találtam a repülőjegyet.

Éjszaka érkeztem meg Frankfurtba, innét reggel utaztam tovább Mainzba, ahol a volt német Tandem partneremnél szálltam meg az első párnapon. Ezért is ajánlom a Tandem programot minden, nagyon nagy segítség lehet a kint tartózkodás alatt egy ilyen kapcsolat, főleg az elején. Következőnap a főiskolán kezdtem, befizettem a szemeszter díját, ami 176 euro volt, ez tartalmazta a diák igazolványt, - amivel utazni tudtam a tartományon belül-. Először ideiglenest állítottak ki, de ezután párnapon alatt elkészült a plastik kártya is, - amit a menza melletti automatáknál kell minden szemeszter elején érvényesíteni-. Tehát így már minden ügyem nyugodtan intézhettem, a közlekedés nem volt probléma. Segítettek a szálláskeresésben, - ami nem volt egyszerű-, mivel a település méretéhez képest rengeteg a diák. Abból a megfontolásból, hogy reggel, ne kelljen, hajnalok-hajnalán felkelni, illetve vonatozni, választottam a helyben lakást.

Ezt így utólag kisebb hibának értékelem, mert az igazán nagy Erasmus élet Wiesbadenben van, a szervezett Erasmus programok is javarészt ott zajlanak, és hát az Erasmus legalább annyira ismerkedés, is mint tanulás.

Végül egy szobát vettem ki egy családnál, amit a főiskola talált nekem, és még azt is el tudták rendezni, hogy az 500 eurós kauciótól eltekintsen a főbérló, ami nem utolsó szempont egy külföldi diáknak albérlet esetén.

Itt egy tanáccsal szeretnék szolgálni a későbbi kiutazóknak, ha valaki albérletet keresne Németországban, a www.wg-gesucht.de oldalon érdemes körülnézni. Még a Leonardo szakmai

Németország, Szőlész-borász mérnök Bsc.

gyakorlatom előtt eltöltöttem másfél hónapot egy észak- bajorországi cégnél, és ennek az oldálnak a segítségével párnap alatt találtam szállást megfizethető áron.

Magának wiesbadeni főiskolának a campusai három különböző városban találhatóak szétszórva, ezek Wiesbaden, Rüsselsheim és Geisenheim. Ez utóbbi a legkisebb tagintézmény, ahol én is tanultam.

A tanulmányok a helyi Erasmus koordinátorral, Wilma Mattmüller-Schultz-cal való találkozással kezdődtek. Ő elmondta, mi és hogyan zajlik az intézményben, mely tárgyak indulnak és melyek nem. Ezután egy „idegen vezetésen” vettem részt, melyet az elsőéveseknek tartottak, és megmutattak nekünk a főbb épületeket, könyvtárat, menzát, előadótermeket.

Majd Dietlinde Scholz asszonnyal találkoztam, az ottani Kertészettudományi kar dékánosával és elrendeztük a tárgyfelvételt, valamint a szállásomat.

Elég furcsa volt a kezdet, nehéz volt megszokni Budapest után egy ilyen kisvárost, kis főiskolát. A légkör elég családias volt Geisenheimben, mindenki ismer mindenkit szituáció.

Ennek minden előnyével és hátrányával. Az előnyei közül az egyik legnagyobb, - hogyha jól emlékszem a dékánúr diploma osztón elmondott beszédére-, körülbelül 10 diákra jut egy oktató, ez még német viszonylatban is kiemelkedően magas szám.

Az előadások zöme az Erbslöh előadóban volt hallgatható, amely a helyi híres borászati segédanyagokat gyártó cég alapítójának nevét viseli. Zárójelben megjegyzendő, hogy e segédanyagokat a Magyarországon is szép számban használják fel a termelők.

Az első és a második félévben is sok borkóstolós órára jártam, be ezek angyon izgalmasak voltak, kipróbálhattunk borokat a világ minden tájáról, értékelhettük őket, különböző kóstolási rendszerek alapján, valamint be is mutathattuk őket. A Produkt Profile szeminárium keretében a Pezsgők és Habzóborok című előadás közösen tartottam a helyi diákokkal. Ráadásul a tárgy felelőse egy magyar doktor, Szolnoki Gergely, így a nyelvi problémákat is könnyebb volt korrigálni.

A második félévben a Weinbeurteilung és a Weltweinbau nevű tárgyak keretében volt alkalmunk a borokat tesztelni, az előbbi keretében bemutattam pár magyar bort rosétól a vörösön át a tokaiig, az óráért felelős oktató szerint eddig ezek voltak a legjobb borok, amiket ennek az órának a keretében kóstoltak, ami szerintem elég nagy elismerés kis országunknak☺.

Ugyanebben a szemeszterben vannak a kirándulások is a Seminar für Weinbau und Oenologie tárgy keretében, ebből 3 „keine Exkursion” azaz kis kirándulás kötelező is a tárgyat felvevőknek, de ha felvenni nem szeretnénk, nyugodtan csatlakozhatunk a kirándulókhöz,

Németország, Szőlész-borász mérnök Bsc.

teljesen ingyenesen, csak reggel oda kell menni busz indulás előtt megérdeklődni van e még szabad hely, nagyon ritkán van olyan, hogy betelik a létszám.

Voltunk 2 napos kiránduláson Luxemburgban és Moselben pezsgőpincészeteknél és kutatóintézetnél és borászatoknál, egynaposon az Erbslöh gyárban,

Észak-Bajor országban (Franken-ban) borászatoknál, Heilbornban egy dugó gyárban

Ha valaki ide szeretne menni a tavaszi félévet, ajánlom neki, egyrésről kirándulások miatt, amik tényleg nagyon érdekesek, másrésről, mert Geisenheimben télen nem sok minden történik, de persze akit vonz a téli korcsmázgatás, kisebb összejövetelek, az ne hagyja magát befolyásolni☺.

Amire még érdemes bejárni az a Projekt Oenologie, itt bort készítettünk egy projekt munka keretében, én az „Öko” Riesling csapatban voltam, 3 különböző variációt is csináltunk ebből, mi szüreteltük a szőlőt és mi palackoztuk a bort és az összes többi köztes fázist is a mi csoportunk végezte. Persze ez úgy zajlik, hogy a szőlőt is a diákok termelik meg a tavaszi félév folyamán, ez a Projekt Weinbau.- A tanulmányok alatt ebbe a tárgyba is belehallgattam, ergo segédkeztem az ültetvényen-.

Azaz gyakorlatilag a diákok másfél év alatt eljutnak a szőlőtermesztéstől a palackozott borig, úgy, hogy mindent saját kezűleg csinálnak, ennél szemléletesebben szerintem nem lehetne tanítani ezen dolgokat.

A műveletek nevű tárgyat is oktatják itt, ez az Élelmiszer tudományi karon van nálunk, a pozitívum, hogy itt minden gépet élőben ki lehet próbálni, sőt ki kell, míg itthon csak könyvből tájékozódhatunk diákként, persze ez inkább pénzügyi kérdés.

Egyszóval gyakorlati szempontból kitűnő az iskola, sok feles információval nem terheltek minket,de amit tényleg szükséges azt komolyan vették, ráadásul a tanárok végig nagyon segítőkészek voltak, bármivel nyugodtam fordulhattunk hozzájuk, így például a tanulmányok vége felé szerettem volna valamilyen szakdolgozat témát, és egy kísérletbe becsatlakozni, ezért elmentem Rühl professzor úrhoz, aki kifejezetten szimpatizál, és segíti a külföldi diákokat, mivel maga is tanulmányokat folytatott Ausztráliában.

Az ő javaslatára egy laborkísérletben vettem részt, ahova beajánlott. Rns-t extraháltunk a helyi kutatóintézetben, amely a főiskolával szorosan összedolgozik. Ezt nagyon érdekesnek találtam, nagyon hamar sikerült beilleszkednem a laboros csapatba. Itt szőlő héjából próbáltunk kimutatni egy illat anyagot.

A már elvégzett kísérleteket ismételtam, kontroláltam. Ehhez kapcsolódik egy nagyon jó élményem, amikor is a főnököm Bitz professzor behívatott magához, elsőre megijedtem,

Németország, Szőlész-borász mérnök Bsc.

hogy mi történhetett, netán elhibáztam valamely kísérletet. De nagyon pozitív csalódás ért, megkért, hogy menjek ki az autóhoz, ahol is átnyújtott egy válogatás kartont a kutatóintézet boraiból☺.

A diákéletről röviden annyit, hogy az itt tanuló olaszokkal érdemes megismerkedni, ők azok, akik igen nagy bulikat csináltak. Egy dupla-diplomás képzés keretében minden évben egy kis csoportjuk megtalálható itt. Velük sütöttünk bárányt, malacot, ittunk a helyi búzasört.

Végül csak annyit szeretnék mondani, hogy ezt az iskolát különösen azoknak ajánlom, akik a szőlészet és a borászat megszállottjai ☺.

Valamint szeretném megköszönni az itthoni Erasmus koordinátoroknak és az oktatóinknak a segítségét.